

delse Riksdagens medverkan erfordras för i antydda hänseende förnyade lagstiftning, derom till Riksdagen., så fort möjligt ske kan, nådig Proposition aflåta.

Stockholm den 23 Januari 1869.

M. Alhgren.

N:o 47.

Af Herr **Liss Olof Larsson:** *Om upphörande af eller nedsättning i det för Kongl. Theatern anvisade anslag, äfvensom indragning af anslaget till understöd åt Theaterns pensionskassa.*

Utan att här ånyo upprepa alla de skäl, som tala för indragning af det på ordinarie stat uppförda anslag till Kongl. Theatern, och hvilka skäl återfinnas, dels uti de vid sista riksdag i ämnet afgifna motioner, dels framhållna under den diskussion, som vid frågans afgörande inom Kamrarne egde rum, får jag, då alla dessa skäl ännu qvarstå oförminskade, åt denna fråga ånyo påkalla Riksdagens uppmärksamhet.

Såsom ytterligare skäl för indragning af ifrågavarande anslag, talar ock den omständighet, att, sedan anslaget vid sista riksdagen nedsattes med 15,000 R:dr, visserligen några inbesparingar blifvit gjorda i afseende på theaterns artister, men man har ej sett den minsta indragning, der man i första rummet väntade sådant, nemligen i administrationskostnaden. Och då, under den upplysande diskussionen i ämnet, som egde rum under sista riksdag, till och med de, som voro theaterns varmaste förespråkare, och som egde den närmare kannedom om theatern, som jag för min del helt och hållet saknar, medgäfvit att administrationskostnaderna voro större än

de kunde och borde vara, så framgår deraf, att sparsamhet i andra hänseenden blifvit ännu mindre iakttagna, då, efter en nedsättning i anslaget, detta icke hade till följd någon minskning i berörda omkostnader, utan i andra utgifter, der följaktligen misshushållningen är ännu större, än den, nästan allmänt, erkända i administrativt hänseende.

Det är derföre, som jag, dels för att förekomma det slöseri med Statens medel som sålunda måste förefinnas, och som verkar skadligt hvarhelst det uppenbarar sig, dels, och hufvudsakligen, därför att jag anser att alla medel, som utgå af Staten för ifrågavarande ändamål, är en misshushållning med Statens medel, som jag anser Riksdagen, under inga förhållanden, bör låta komma sig till last, och aldra minst under så brydsamma finansiella förhållanden, som dem vi nu hafva att bekämpa, och slutligen för att tillmötesgå flerfaldiga uppmaningar dertill, som jag, under åberopande af de skäl, som i min med fleres, vid sista riksdag i ämnet väckta motioner, förefinnes, härmed föreslår,

att af statsmedlen inga vidare anslag måtte Kongl. Theatern beviljas

Skulle emellertid Riksdagens majoritet icke anse skäligt, att på en gång indraga hela anslaget, så får jag föreslå,

att samma anslag måtte nedsättas till det belopp, hvarmed det utgick före 1856—1858 årens riksdag, eller till 30,000 R:dr R:mt;

Hvarjemte jag yrkar.

att det på nionde hufvudtiteln uppförda anslag 6,000 R:dr R:mt till understöd åt theaterns pensions-kassa, måtte såsom alldeles obehörigt indragas, då theaterpersonalen ingalunda är att anse som Statens tjenstemän.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 22 Januari 1869.

Liss Ol. Larsson.

Häruti instämma: *Per Nilsson* från Örebro län och *Eric Olsson* från samma län, *Anders Persson*, *Eric Dofsén*.

N:o 48.

Af Herr **O. G. Hedengren**, (återtagen af motionären).